

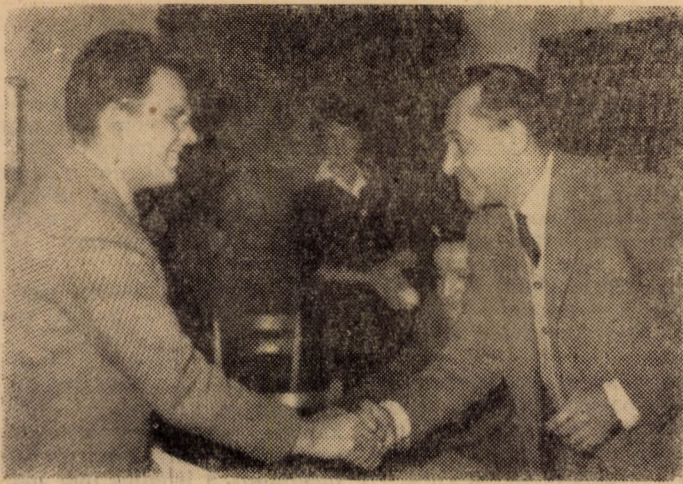
Közgazdász

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 20. SZÁM

Ára: 30 fillér

1962. DECEMBER 13.

BORBÉLY LÁSZLÓ,

a szellemi öttusa döntőjének győztese, átveszi a jutalmat Párniczky Gábor elvtársától

A kari elődöntők után, december 6-án került sor a Népszabadság cikkeiből rendezett, szellemi öttusa döntőjére. Az újszerű kezdeményezésre felhívtuk a Népszabadság szerkesztőségének figyelmét. A döntőn megjelent Szántó Jenő elvtárs, a szerkesztőség titkára és Kovács Ibolya fotóriporter. Kellemes meglepetést okoztak a lap által felajánlott 500 forint értékű könyvjutalommal, melynek révén lehetővé vált az első hat helyezett díjazása. A 300 forintos első díjat

Borbély László nyerte. A nyertesek további sorrendje: Lalkatos Barnabás, Reszler Béla, Práger Lajos, Papp Ágnes és Doba László. Beszéljünk először a sikeréről. A válaszok alapos tájékozottságot tükröztek, a résztvevők jól szerepeltek. A kérdések — tudományos téma kivételével — körülbelül megfeleleltek a követelményeknek. A zsűriben oktatóink közül többen is közreműködtek (Párniczky Gábor, Balázs Géza, Palánkai Tibor). Képviseletét magát a Közgazdász szerkesztősége is.

Meg kell azonban mutatni azokat a mozzanatokot, melyek alaposan lerontották a szellemi öttusa sikerét. A döntőben résztvevő tizenhat hallgató közül tizenöt elsőéves és egy negyedéves volt. Ez a szám, akárhogy magyarazzuk is, szervezés szempontjából gyanús. Az indulók közül mindössze hét hallgatót lehetett mint nézőközönséget — összeszámolni. Az öttusa lebonyolításának megszervezése a KISZ agit.-prop. csoportjára

Jutalom

A KISZ vb eddigi jó munkájukért jutalomban részesítette az alábbi elvtársakat:

Horváth József, Puskás Ágnes, Horváth Magdolna, Torma Imre, Vozár Mária, Tesner István, Szlavkovszki Éva, Mőzes László, Nagy Erzsébet, Fábrián Tibor, Náton István, Simon József, Tóvizi Éva, Szelgárdi Gizella, Kerégyártó László, Szennyesi Judit, Vörös Imre, Rozgonyi Béla, Simon Károly, Sivák József, Horváth Magdolna, Forgó Ferenc, Guttyán Margit, Kriszt Gyula, Papp János, Endreffy Miklós, Szócsik Sándor, Koszonics Katalin és Szűcs Pál.

Az MSZMP külügyi osztálya

a VIII. kongresszus munkálataiban a fordító irodán végzett kiváló munkájának elismeréseképpen José Luis Martinez IV. évfolyam külkeres hallgatót dícséretben részesítette, melyet köszönő levélben tudatott a rektor elvtársal.

A Sorbonne egyetem tanára,

Emile Perpillou december 4-én előadást tartott egyetemünkön az első évfolyam előtt. Az Atlanti óceán közlekedési problémáival foglalkozott. A tolmács részenként fordította a beszédet, melyet a hallgatók szokatlanul nagy figyelemmel kísért. Érintette azokat a problémákat is, hogy kiszorítja-e a repülőgépek a hajót és milyen hatással vannak a repülőszereplések az utazóközönségre. A témát befejezve a hallgatók kérésére beszélt a francia egyetemisták, különösen a Sorbonne hallgatóinak problémáiról.

nek feladata volt. Munkájuk azonban mintha kimerült volna a kérdések összeállításának kijelölésében. Az elődöntők gyér látogatottsága után még gondolni lehetett volna arra, hogy legalább a döntőre propagálják egy kicsit az eseményt. (Egy tábla önmagában vajmi kevés.)

És mindez azért is érint bennünket kellemetlenül, mert élesen szemben áll a Népszabadság segítőkéz közreműködésével.

Az egyetemi KISZ-alapszervezetekben december első hetében tematikus taggyűléseket tartottak a kommunista szakemberképzés problémáiról. A beszámolóikban és a beszámolókat követő felszólalásokban sok szó esett nemcsak a szak-

Távirat a DIVSZ végrehajtó bizottságához

Mi, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem hallgatói, tiltakozunk a dél-jemeni angol kormányzó jogtörő intézkedései ellen. Az ellen, hogy a demokratikus ifjúsági szervezetét betiltotta és 15 vezetőjét börtönbe záratta. Követeljük a vezetőkből szabadon bocsátását és az ifjúsági szervezet újból legalitásba helyezését. Szolidaritást vállalunk az egységért, a függetlenségért, demokráciáért és a békéért harcoló jemeni néppel.

Budapest, 1962. december 12.

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem hallgatói

A kommunista szakemberképzés napjaink feladata

emberképzésről, hanem a kommunista emberré válásról is. Az alábbiakban részleteket közlünk a negyedik évfolyam általánosokari és az első évfolyam kereskedelmi karos hallgatók taggyűléséről.

engedhetetlen követelmény lenne ez. Meg kellene vizsgálni, van-e létjogosultsága tisztán elméleti jellegű szakfolyóiratnak (nem az ált. szakról van szó) és például szükség van-e pénzügyszakon a pénzügy és hitel elmélete című tárgyra.

Sokat beszélünk a rendszeres tanulás szükségességéről. Ma már többé-kevésbé látjuk, hogy ez nem jelent minden tárgyból minden alkalomra való készülést. A rendszeres tanulásra a legnagyobb

Nagy a követelmény — kell-e félni?

A fém- és gépipari technológia vizsga, amelyet Hajós György elvtársnál kell letenni, az első évesek egyik nehéz vizsgájának ígérkezik. Az anyag nem könnyű, a vizsgázató szigorú szöveg történetek pedig éppen nem megnyugtatóak. Ezért kértük meg Hajós elvtársat, hogy néhány szóban mondja el vizsgakövetelményeit.

— Nem titok, hogy nagy a követelmény, s ezt év elején

közöltem is a hallgatókkal. Szerintem az egyetemi oktatás célja nem az, hogy két-lábon járó lexikonokat képezzen, ezért az adatok ismeretét nem is kívánom meg, csak azt, hogy a fontosabb nagyságrendeket tudják. Nem feltétlenül hiba az sem, ha memóriázavar miatt valami nem jut a vizsgázó eszébe. Segítek neki, megmondom. Amit azonban elvárok, az az értelmes vizsgázás. A logikai kapcsolatokat, a műszaki és gazdasági összefüggéseket érte és tudja a hallgató. A vizsgakérdések is ennek megfelelőek, átfogóak. Nem a részletek érdeklik, hanem az elv, a lényeg ismerete. Olyan tétel például, hogy „a központosító tokmány”, ilyen nincs, de a mellékelő csökkentésének különböző módjai, amelyekhez ez is tartozik, egy kérdést alkotnak. Ez azonban nem akar felhívást lenni a felületes tanulásra, hanem épp ellenkezőleg. Az előadás, a műhelygyakorlatok, a modellek és a fényképek bemutatása remélem elég segítséget adott az anyag elsajátításához. Csodálkozom, hogy a hallgatók nem igénylik a konzultációkat.

A hallgatóknak általában nagyobb gondot szokott okozni a tételtől kapott munkadarabok gyártási folyamatainak elemzése. Lesz-e az idén ilyen vizsgafeladat?

— A próbadarab épp annak a tanulási módnak a próbája, amit a hallgatótól elvárok. Mindennél jobban megmutatja a hallgató felkészültségét, hogy meg tudja-e indokolni, miért öntötték vagy kovácsolták a kérdéses darabot és miért nem másképp állították elő.

Mennyire veszi figyelembe a felelet értékelésekor a hallgató évközi magatartását?

— Ha nem készítenek arra, hogy figyelembe vegyem a magatartást, akkor nem veszem figyelembe.

Eddig a kérdések és a válaszok. A vizsgázató tisztávizet öntött a pohárba, s úgy látszik, hogy az átlagostól nagyobb izgalomra nincs ok. A többi majd a vizsga napján elvállik.

—j—

Túl sok a kötött foglalkozás

A negyedévesek egyetemi oktatási rendszeréről lefolyt vitájában hangzott el ez a megállapítás. Idézzük a beszámolót.

— Valószínűleg nem sok hallgató van egyetemünkön, aki elmondhatja magáról, hogy amikor ide felvették, hivatásdátudott eltelve jött ide. Ne értsük félre ezt. A megállapítás mögött egyszerűen csak az van, hogy aki nem tudja, mi az a fogalom, hogy közgazdász, annak nem lehet közgazdász hivatásdátudata. Mindenesetre az emberek többségében valami pislog, amikor megkezdik egyetemi pályafutásukat; van, akit különösebben a politikai kérdések érdekelnek, van, aki egyszerűen csak hajlamot érez a „kalmárkodásra”. Az egyetem és a hallgató legszorosabb összefogására lenne szükség ahhoz, hogy az évek folyamán kifejlődjön a tudatos hivatássszeretlet. Csaknem négyéves tapasztalattal rendelkezünk és ennek alapján állíthatjuk, hogy egyik „fél” sem tett meg mindent a hivatásdátudat kifejlesztése érdekében.

Itt van mindjárt a számunkra legidősebb problémája. Nekünk, negyedéveseknek általában 25–30 óránk van egy héten. Ezzel szemben, ha megnézzük mennyi a jó, az élvezhető, a hasznos ezek közül, meglepő számokat kapunk. Nem soroljuk ezt fel szakonként, de nem járunk messze a helyzet általános jellemzésétől, ha elmondjuk, hogy a pénzügyszakon ez a szám a tíz körül jár és az ezen felüli elfoglaltságot szívesen helyettesítjük mással. Elsősorban nem a didaktikailag rossz előadásokról van szó, hanem az általunk feleslegesnek (esetleg átfedés miatt) elavultnak tartott anyagokról.

Túl sok az előadás, túl sok a kötött program. Ideje lenne olyan rendszert megvalósítani, hogy azon tárgyak egy részéből, amelyből jó jegyzet, vagy főleg tankönyv áll a hallgatók rendelkezésére (és ez az egész anyagot tartalmazza), ne legyenek előadások, csak szemináriumok. Fennmaradnak a tárgyak, hogy jelenleg ilyen tárgy a gazdaságstatisztika.

Lehetőséget kellene arra teremteni, hogy az utolsó évfolyamokon az óraszám 50 százaléka alternatív tárgyakkal (előadás vagy szeminárium) legyen kitöltve.

A jelenleginél közelebb kel-

Nem elég csak a tananyag elsajátítása

— hangzott el az elsőévesek taggyűlésén.

— A kommunista szakemberképzés problémája idősebb, hiszen leraktuk a szocializmus alapjait, s a szocializmus teljes felépítése után megkezdődik a kommunizmus építése. Azok a hallgatók, akik az elkövetkezendő években végzik el az egyetemet — tehát mi —, már e munkának lesznek aktív részesei, részt kell venniük a gazdasági, társadalmi élet formálásában, elméleti és gyakorlati problémák megoldásában — mondotta az elsőévesek taggyűlésén Laczkó Ferenc III. éves agrárszakos, a kereskedelmi kari alapszervezet titkára.

— Nem elég csupán az egyetemi tananyag alapos elsajátítása, törekednünk kell gyakorlati ismereteink bővítésére, a választott szakma fejlődését, eredményeit is tanulmányoznunk kell. Segítséget jelent e téren a TDK-munkában való részvétel.

A kommunista szakemberképzés napjaink feladata, munkánkat e feladat köré kell csoportosítani. S hogy mi szükséges ehhez? Tanulni, dolgozni, aktívan részt venni a közösségi életben. Egész tevékenységünkkel arra törekedni, hogy társadalmunk hasznos tagjává, politikailag képzett szakemberré váljunk.

A saját munkánkat érintve a titkár beszámolójában említette, hogy az évfolyam komolyan veszi a tanulást, rendszeresen készülnek a szemináriumokra, s aktívan részt vesznek a politikai órákon.

Taggyűlésünkön részt vett néhány végzett közgazdász is. Beszámoltak nekünk életükről, feladataikról, tapasztalataikról. Szmodics László belkereskedelmi szakos, Sárközi Sándor és Nyitrai Klára a külkereskedelmi szakon végzett 1960-ban. Most a VASÉRT, az Elektroimpex, illetve a Metalimpex dolgozó. Számos kérdést tettünk fel. Elsők között hangzott el az a kérdés, amely a vállalati

KISZ-életéről érdeklődött. A kérdések között szerepelt néhány gyakorlati jellegű is, mint például „meg vannak-e elégedve munkájukkal?”, „Mennyi a fizetésük?”, „Váltak-e már külföldön?” stb. Válaszaikból értesültünk arról, hogy a vállalatokon belüli szervezeti élet inkább kulturális programokra szorítkozik, tekintettel a különböző érdeklődésű, korú és elfoglaltságú dolgozókra.

Taggyűlésünk színes és érdekes volt, barátságos légkörben zajlott le, s vendégeink megígérték, hogy gyakrabban ellátogatnak hozzánk.

B. M.

KÖSZÖNET

Az egyetem KISZ végrehajtó bizottság köszönetet mond ezúton is dr. Bedő Gyula, dr. Benediczki Jánosnak, Cziráki István, Dolgos János, dr. Forgács Tibor, Genzwein Ferenc, dr. Hagelmayer István, Káplár József, dr. Megyeri Endre, Orosz Ferenc, Orosz István, dr. Polgár Sándor és dr. Szanyi Jenő elvtársaknak a kommunista szakemberképzés segítségével kapcsolatos alapszervezeti KISZ-taggyűlések előkészítésében végzett munkájukért.

„VISZONTLÁTÁSRA, TÉLAPÓ”

A Rudas László utcai leánykollégium nagy közösség. Egy szoba szinte egy család. A szoba lakói szeretik, megértik egymást, s ahogy egyre jobban közeledett december 5-e, azon fáradoztak, hogy ez az ünnep valóban kedvessé váljon a másik számára.

A sok kollégiumi családot december 4-én látogatta meg a fehérszakállas Mikulás, sok-sok ajándék csomaggal a puttyában. Kis segédei a krampusz-gyerekek is vele jöttek, hiszen egyedül nehéz lett volna cipelni a csomagot. A társalgóban köszöntötte a kollégium igazgatóját, gondnokát, a vendégeket s természetesen a lányokat. Talán egy kicsit nehéz lenne leírni mindazt, amit akkor este tőle hallottunk: figyelmeztető, dicséret szavakat, tanácsokat. Hiszen nemcsak a Mikulás bácsi, de mi is szívesen olvassunk otthonunk kapuján a Diákotthon helyett a Kollégium címet. Hogy ezt elérjük, megvalósítsuk — ehhez valamennyiünk közös akarata szükséges.

A Mikulás bácsi figyelmes-

Levesének nincs sava-borsa, vagy túlteng benne mind-egyik”.

A műsor után következett az est fénypontja; az ajándékok kiosztása. Mindenki vidám és kedves volt, örült a piroscsokos csomagoknak. „Viszontlátásra Télapó” — kiáltották kórusban a lányok. — „Viszontlátásra jövő ilyenkor!”

Ki a menzán étkezik

DVORSZKY ILDIKÓ

KÉRDÉSEK

A VIII. kongresszusról

Pártunk VIII. kongresszusával kapcsolatos kérdésekre adott választ hallgatóinknak szerdán a rektor elvtárs, Háy László, a Központi Bizottság tagja. A felmerült kérdések közül néhányat az alábbiakban közlünk:

KÉRDÉS: A húszéves termelés az ipari termelés megötszörözését irányozza elő. Reális lehet-e ez a terv? Ha reális és megvalósítható, akkor milyen helyet foglal el iparunk világvizonylatban?

VÁLASZ: Az ipari termelés megötszörözése a 20. század második felében, sőt azt mondhatjuk, óvatossá terv. Természetesen feltételezzük a szocialista országok együttműködésének kibontakozását és feltételezzük, hogy sikerül megőrizni a békét. Hogy milyen helyet foglalunk el világvizonylatban, ezt pontosan meghatározni nem lehet, de általában azt mondhatjuk, hogy az életszínvonal tekintetében el fogjuk érni 1980-ra a legfejlettebb nyugat-európai országokat, de a legfejlettebb szocialista országok, mint például a Szovjetunió, Csehszlovákia a gazdasági színvonal tekintetében még mindig előttünk jár majd.

KÉRDÉS: A Közgazdaságtudományok művelői nem adnak kellő támogatást a gazdasági vezetésnek — állapította meg a kongresszus. Mivel lehet ezt javítani, hogyan lehet ezen javítani?

VÁLASZ: Több oka van ennek. Az egyik, hogy a közgazdaságtudományok művelői jelentős részének nincs gyakorlati kapcsolata, nem ismeri a legégetőbb problémákat. A problémákat ugyanis előre látni kell, mert a tudományos kutatást nem lehet egyik napról a másikra végrehajtani. Tehát, ha a kutatók nem is tudják, mire kell választ adni, akkor a gyakorlati szükséglet megelőzi a tudomány munkáját. A másik oka a támogatás hiányának, hogy a gazdasági vezetők jó része nem igényli a tudomány segítségét. Van még harmadik ok is. A tudományos kutatók abból, amit feltártak,

nem mernek gyakorlati következtetéseket levonni. Fogatékos a közgazdaságtudományi munka megszervezése is. Ezeknek az akadályoknak a megszüntetésével lehet javítani a helyzetet.

KÉRDÉS: Több népi demokratikus küldött beszélt a KGST szerepéről. Hogyan kívánják megoldani azokat a nehézségeket, amelyek a KGST irányelvei szerinti átprofilozással kapcsolatosak?

VÁLASZ: Az átprofilozás vagyis a termelés szakosításának az a lényege, hogy az egyik terméket az egyik, a másikat a másik ország gyártja nagy sorozatban, magas műszaki színvonalon álló üzemekben. Így válik lehetségessé modern üzemek fejlesztése. Ezért szükséges a beruházások egyeztetése, összehangolása. Az intézkedések közös megállapodás alapján történnek. Az átprofilozás nem jár jövedelemcsökkenéssel, mert aki ad valamit, az kap is cserébe. Ugyancsak el kell utasítani azt a nézetet, hogy a KGST elorsvasítja egyes iparágainkat. Egy hagyományos iparág elorsvasítása bekövetkezhet olyan esetben, mint a gőzmozdonygyártásnál, amely hagyományosan volt, de az utóbbi években nem talált piacra. A rádiógyártásnál egész más a helyzet. A rádiógyártás nálunk hagyományos, a televíziógyártás nem. Az volt tehát a kérdés, hogy a fejlesztési lehetőségek miatt a televíziógyártásról mondjunk le, mert az nem hagyományos, vagy bizonyos típusú rádiókérő.

Termelő apparátusunk a következő években növekedni fog, de az eddigénél sokkal kevesebb féle terméket fog gyártani, ez következik a szakosításból és a termelés strukturájának megváltozását jelenti.

KÉRDÉS: Az „aki nincs ellenünk — velünk van” jelző nem jelenti-e az osztályharc feladását a szocializmusban?

VÁLASZ: Bizonyos években pártunkban, sőt nemcsak a

mi pártunkban, hanem általában elterjedt az a harci jelszó, hogy aki nincs velünk, az ellenünk van. Tisztában vagyunk azzal, hogy ez a jelszó teljesen helytelen. Csak egy példát. Amikor 1958 végén elkezdődött a mezőgazdaság átszervezése, akkor a parasztság jelentős része még nem volt velünk. Mi lett volna, ha ellenségnek tekintjük őket? Bár nem voltak velünk, nem ellenségnek, hanem potenciális szövetségeseinknek tekintettük, meggyőztük és szövetségessé tettük.

„Aki nincs ellenünk, az velünk van” — ez a régebbi jelszónak a megfordítása agitációs célból. Erről a következtetést mondta Kádár elvtárs: „... ez a megállapítás nem tudományos tézis, hanem egyszerű politikai megállapítás, ha úgy tetszik, agitációs jelszó, amely emberek viszonyára, nem pedig világnézetre vonatkozik. Az ideológiában ez a jelszó használhatatlan. Az ideológiában ellenséges minden elmélet, amely nem marxista-leninista, mert az ideológiákat nem lehet összekeverni, összebékíteni.

KÉRDÉS: A kongresszus milyen feladatokat tűzött az ifjúsági mozgalom elé a pártépitésre vonatkozóan?

VÁLASZ: A kongresszus nem tűzött ki új feladatokat. Elismerte a KISZ munkájának eredményeit és hangsúlyozta, hogy „a Kommunista Ifjúsági Szövetség terjessze a kommunista eszméket, mozgósítsa tagjait és az egész magyar ifjúságot a szocializmus építésére, legyen a fiatalok életkori sajátosságainak megfelelő vonzó, színes elvi mozgalom.” A párt szervezeti szabályzata pedig kimondja: a KISZ „részt vesz az ifjúság szocialista nevelésében, a párt számára utánpótlást nevel az ifjúság sorából.” Ez nagy feladatot ró a KISZ-re, vegyenek részt a megoldásában, dolgozzanak, tanuljanak lelkesen, odaadón a VIII. kongresszus szellemében, iránymutatásainak megfelelően.

B. K.

Nemzetközi gazdasági elemzés és a statisztika

Ismeretes, hogy ez év közepe óta milyen nagy nyomattal vetődik fel a KGST-országok közötti együttműködés új alapokra való helyezése. Az egyes országok távlati terveinek koordinálása egy sor teljesen újszerű és nagyszabású feladatot állít a statisztika elé is. Elsősorban vonatkozik ez a KGST-országok közötti nemzetközi összehasonlítására.

Már eddig is folytak az egyes országok között bizonyos összehasonlítások, ezek azonban csak nagyon korlátozott képet tudtak adni a színvonalkülönbségekről: azt lehet mondani, hogy általában csak természetes mértékegységben számított mutatószámokat tudunk egymással összehasonlítani, ezzel pedig nem lehetett összefoglaló választ adni olyan kérdésekre, mint például, hogy melyik országban, hány százalékkal nagyobb az egy főre jutó fogyasztás, az ipari termelés, a beruházások, stb. volumene. A legnagyobb akadály az volt, hogy nem voltak megfelelő árindexek, amelyek megmondták volna, hogy például a lakosság fogyasztásánál egy forint hány rubel, koronával, zlotyval, stb. egyenértékű.

Az ilyen értékbeni összehasonlítások elengedhetetlenül szükségesek ahhoz, hogy a KGST-országok közötti gazdasági együttműködés lehetőségeit a legelőnyösebben lehessen kihasználni. Hogy

csak egy példát említsük: tételezzük fel, hogy azt kell eldönteni, melyik országban volna a legelőnyösebb valamilyen most fejlődő iparág egy nagyobb létesítményt létrehozni. Ha csak annyit tudnánk, hogy ez a beruházás Lengyelországban x zlotyba, Csehszlovákiában y koronába, Magyarországon pedig z forintba kerül — ez még kevés volna ahhoz, hogy a kérdést megalapozottan tudjuk eldönteni. Az x zloty, y korona és z forint — ha nincsenek megfelelő árindexeink — nem mérhető egymással össze, s így nem tudnánk, hogy melyik országban jelenleg legkevésbé munkát, illetve a költséget a beruházás megvalósítása.

Az itt szóbanlévő árindexek számítás módja abban különbözik a felsőbbéves hallgatóink által is jól ismert árindexek számításától, hogy a figyelembe vett árucikkek árai az index számlájában és bevezetőjében nem két különböző időszakra, hanem két különböző országra vonatkoznak. Azt számítjuk ki, hogy egy bizonyos terméktömeg — például a különböző fogyasztási cikkek egy főre jutó fogyasztott mennyiségeiből adódó árumennyiség — például hány forintba kerül Magyarországon, mint ahány márkába kerül az NDK-ban. Ezt a számítás természetesen elvégezhetjük a magyarországi és a német fo-

gyasztási adatokkal is és a kétféle számítás nem pontosan ugyanazt az eredményt adja. Azok a problémák, amelyek az indexszámításban az időbeli összehasonlításokkal ismeretesebbek, itt új formában jelentkeznek.

Az országok közötti árindexek számítása — az ún. vásárlóerő-összehasonlítások — meglehetősen bonyolult és újszerű feladatot jelentik a statisztikának. Ezeknek a munkának a metodikai előkészítése már néhány évvel ezelőtt megindult, s jelenleg már maguk a konkrét számítások is folyamatban vannak. Az összehasonlításoknak eredményeképpen képet kapunk arról, hogy milyen különbségek vannak az egyes országok ipari termelési, mezőgazdasági termelési, beruházási és fogyasztási színvonalai között. A kiszámított árindexek ugyanakkor alapul szolgálhatnak a termelékenység, az önköltség nemzetközi összehasonlításához, s különböző beruházás-gazdaságossági számításokhoz.

A nemzetközi összehasonlítások munkáiból a Statisztikai Tanszék oktatói is jelentős mértékben kiveszik részüket. Drechsler László már évek óta foglalkozik ezzel a módszertani kérdéssel, s csupán ebben az évben kilenc nemzetközi szakértői értekezleten vett részt. A fogyasztás összehasonlításával foglalkozó magyar delegációnak több alkalommal volt a vezetője. Másik oktatónk, Szilágyi György éppen a napokban érkezett vissza Moszkvából, ahol három héten keresztül az ipari termelés és a beruházások összehasonlításával foglalkozó nemzetközi értekezleten vett részt. Köves Pál az összehasonlítások során felmerülő speciális index-súlyozási problémákkal foglalkozott, valamint egyéb általános jellegű módszertani kérdések megoldásában vett részt.

B. J.-né

Tanuljunk! — De miből?

Fiatalemler vágtat könyvtárunk kölcsönzője felé. Hóna alatt vastag könyv... nagyot huppan a kölcsönzőpulton. A könyvtáros felujjong: „Már tízen előjegyeztették ezt a tankönyvet!”

Ez csak álomkép, vagy a kezdő hibás lépése a tapasztalat arra tanít: „Ami októberben kiköcsönözött, csak a vizsgák után vidd vissza!”

Külön gondot jelent — széles hallgatótömegek bizonyítják — ha tankönyvből és nem jegyzetből kell készülni a vizsgákra.

A tankönyvnek van néhány előnye a jegyzettel szemben. Rendszerezettebb, gondosabban készült, mivel nem csak az egyetemi hallgatók használják, pontosabb stb... de csak azon keveseknek, akik meg tudják venni. A tankönyv többség azonban egyetemünk könyvtárához fordul. Különösen vizsgaidőszak előtt szőkik magasra az előjegyzések száma. Ezzel párhuzamosan csökken az olvasóterem szabad polcain levő könyvek száma. Magántulajdonba kerülnek.

A könyvtárnak is nehézséget jelent, ha tankönyveket kell megvásárolni. A raktárban tekintélyes tömegű, három-éves évvel ezelőtti kiadott és beszerzett de már elavult tankönyv található. Az állandó pótlás, új kiadás, drága tankönyvek vásárlására csökkenti a könyvtári anyag szélesítésének lehetőségét. Már késő, ha a kölcsönzőben jelentkezik a hiány. Ennek elkerülésére a könyvtár igazgatója felkérte a tanszékeket, hogy minden félév elején közöljék milyen könyvekre és hány hallgatónak lesz szükség. Az érdeklőt tanszékek részére ezt elmulasztotta, vagy későn adta meg. Így történt például az Állattenyésztés című tankönyvvel is. Ezt a könyvet a Mezőgazdasági Kiadó adta ki néhány évvel ezelőtt, emiatt a kért tíz példányból csak három érkezett meg. Ez még aránylag szűk réteget érint, nem így a Népgazdaság tervezése, amelyre 22 előjegyzés van, és a szabadpolcon volt húsz könyvből, már csak öt van.

A könyvtár igyekszik kielégíteni a hallgatók kívánságait, de feladata nem lehet az, hogy megvegye helyettük a tankönyveket. Arra sajnos nem tudunk választ adni, kik lopják el a könyvtárból a könyveket, de hogy miért

kell — a jegyzetnél négyszeres, sőt még drágább — tankönyvekből tanuljunk, és hogy lehetne a tankönyv előnyeit megőrizve a hallgatók számára megvásárolható áron azokat biztosítani, arra megpróbálunk következő számunkban választ adni.

—Kékesi—

Mese a szegény, de szorgalmas közgazdásról

Hol volt, hol nem volt, a Hol Calvin téren is túl, de még a Szabadság-hídon innen, élt egyszer egy közgazdász. Kicsiny, szalmatetős diákszállóban lakott, amelyben langyos víz is csak hetenként kétszer volt, és olyan szűkösben tengette életét, hogy még a Dékányi Hivatalnak is megessett rajta a szíve és havonta egyszer ingyen ebédjegyet osztott neki.

Teltek, múltak az évek és a szegény, de szorgalmas közgazdász befejezte az egyetemet. Elindult hát szerencsét próbálni. Tarisznyájába tette kitűnő diplomáját, és három, a menzáról származó, hamuba sült pogácsát, és útnak indult. Nem messze jutott (vidékre ugyanis semmiképpen nem akart menni), amikor egy hatalmas kapu állta útját, amelyre az volt ráírva nagy nyomtatott betűkkel: Hecsedli-impex. Nem rémült meg a nagy betűktől, hiszen az egyetemen már néhányszor látott ilyet, hanem dörömbölni kezdett. És lám, csodák csodája, kitárult a nagykapu, mögötte azonban egy hétfejű és hétnyelvű sárkány állt, porténak álcázva. Amikor meglátta a szegény vándort, tüzes alkoholözt lehelte rárohant, és ki akarta dobni a kapun. Hősünk azonban halált megvető bátorsággal előrattorta diplomáját, és szempillantás alatt lemetsette vele a sárkány mind a hét nyelvét, majd a gyors sikertől megrészegülve az épület belsejébe felindult. Sorra nyitotta be a szobákba, ahol furcsa látvány tárult a szemé elé. A vállaltól ugyanis mindenki aludt. Irógépére hajolva aludt Icuca, a csinos gépirónó, a másik szobában Sártrány kaptárs, a munkáigazgató, a közgazdász, a diszpécser és még sokan mások.

A folyosó végén egy kicsiny kis ajtó állt hét lakattal lezárva, s rajta a felírás: Iazmagató. Egy életem, egy halálom

— gondolta —, ha már idáig eljutottam, ide is bemegyek, s nekifeszítve az egyetemi toronárártól kiszélesedett vállát, betörte az ajtót.

Első pillantása Cspike József (népszerű nevén Cspike Józsi) elvtársra, a vállalat igazgatójára esett, aki fölértékű trónszékébe süllyedve mélyen aludt. Feje fölött a falon egy táblát pillantott meg az ifjú hős, amelyen a következő felirat diszlett: „Hecsedli-impex” Export — Import Vállalat — s alatta kisebb betűkkel: „Elvarázsolva 1962. augusztus 12-én”.

A szegény, de szorgalmas közgazdász, akinek agyát az egyetemi évek borotvaélesre csiszolták, azonnal rájött, hogy ez a varázslat, csak egy, a személyi kultusz idejéből itt fejlejtett gonosz boszorka műve. S mivel, mint már mondtam, rendkívül éles esze volt, haladéktalanul a varázslat felszámolásához látott. Először Icuca-t csókolta meg, rendkívül lelkismeretesen, aki abban a szempillantásban felébredt mély delejes álmából, és első szava az volt: „Mi az, már vége a munkaidőnek?”

A többi dolgozót már együtt pusztították végig, nemek szerinti megosztásban. Végül Cspike igazgató elvtársra is sor került, aki felnyitva a szemét, megjegyezte: „De soká aludtam!” — „Aludtál volna bizony száz évet is, ha én nem jövök!” — mondta a szegény, de szorgalmas közgazdász, és azonnal nyomban elmesélte, hogyan győzte le a gonosz varázslatot.

Még aznap este nagy vállalati bulit csaptak, ahol az örömmel fénypontjaként az igazgató elvtárs hősünknek ajándékozta fele vállalatát, és egyetlen gépirónóját, Icuca-t, s még máig is élnek, ha nem jön közbe semmi.

— Puskás —

A DIPLOMA UTÁN

Egylőre még nem sokat tudok mondani jelenlegi munkámról, beosztásomról. A Ganz-MÁVAG exportosztályán dolgozom, gyakornokként. Motorvonatok és mozdonyok eladásával foglalkozunk. További terveim? Mindaddig, amíg a fejlődésem biztosítva van, szeretnék itt maradni.

Ennyit mondott el nekünk Tóth Gyula, egyetemünk 1962-ben végzett külker. szakos hallgatója, mikor körútra indultunk, hogy körülnézzünk a tavaly végzett hallgatóink jelenlegi munkahelyén.

Egyetemünkön 1962-ben általános karon 66-an, ipar karon 40-en, kereskedelmi karon 111-en kaptak diplomát.

A végzett hallgatók legnagyobb többsége hat hónapig mint gyakornok dolgozik, ez alatt sajátítja el a szakmai, gyakorlati tapasztalatokat, melyekre szükségük van új (rendszerint nagyon felelősségteljes) munkakörük betöltéséhez.

Találkoztunk Kovács Árpád pénzügyi szakon végzett hallgatónk esetéhez hasonlóval is.

— mint elmondta — már egyetemi tanulmányai elkezdése előtt két évig dolgozott a Duna Cípőgyárban. A vállaltól kapott társadalmi ösztöndíjat, s most mint régi ismerős került vissza a vállalatához. Jelenleg az üzemeződalkodási osztályon dolgozik, mint elemző közgazdász.

Érdekes — hogy a hallgatók mindenkori zúgolódása el-

lenére — sok a Budapesten állást kapott hallgató.

Az ipar karon 24-en, az általános karon 29-en, a kereskedelmi karon 81-en helyezkedtek el Budapesten.

Jakab Anna külker. szakon végzett hallgatóval a könyvtárban találkoztunk.

— Németet tanul?

— Igen, most szerdán lesz a német középfokú, majd orosz felsőfokú vizsgám, s az elkövetkező fél éven belül németből is szeretnék felsőfokú vizsgát tenni. Ugyanis a Metallimpex-nél dolgozom, s itt fontos a nyelvtudás. Már két hónapja foglalkozom az export-import osztály munkájával, személy szerint a reklamációs osztályon dolgozom. Ez a munkakör önálló és nagyon felelősségteljes beosztást jelent. Az egyetemről hatan kerülünk a vállalatához, úgy, hogy én már ismerősök közé jöttem.

Érdekes dolgokat hallottunk Hujber Endre ipar szakon végzett hallgatótól. Elmondta, hogy a Budapesti Pamutfonóban dolgozik, mint belső revizor. Másfél hónapig a gyártásnál volt, hogy ismerkedjen az üzettel. Fokozatosan adják át neki a munkakörét. A tervek szerint egyedül lesz belső revizor és úgy látja, hogy széleskörű lehetőségek állnak előtte. A kormány, az ország gazdasági vezetése által hozott rendelkezések betartását ellenőrzi, és erről a főkönyvelőnek, illetve az igazgatónak tesz jelentést.

Jelenleg vállalatunk trösztösítés előtt áll. (Még két

vállalattal fogják egyesíteni, melyeknek vidéki telepei is vannak.) Létesítenek egy központi revíziós osztályt, azonban itt szeretnék maradni. Tanulok nyelveket, tovább foglalkozom közgazdaságtudományi, így a vállalat figyelembe véve ezeket, biztosítja pesti állásomat. Úgy érzem a vállalatvezetés mindent megtesz, hogy belőlem jóképű, sokoldalú közgazdász váljak.

Úgy látszik, hogy a továbbtanulás a végzett közgazdászok között nem egyedül törekvés, Bizonyíték erre Hajdu Miklós pénzügyi szakon végzett hallgatónak elképzelése is.

— Az Elektromos Szerelőipari Vállalatnál dolgozom, az anyagkönyvelési osztályon. A főkönyvelővel való megegyezés alapján, még több osztályon fogok dolgozni, amíg végleges munkakörömet megkapom. A jövő évben a Bánki Donát Felsőfokú Gépipari Technikumba jelentkezem: ez hároméves esti iskola. Ennek elvégzése feltétlenül szükséges a vállalat profiljához. Belőlem így üzemmérnök-közgazdász lesz.

Ez a pár kiragadott példa is bizonyítja, hogy népgazdaságunk bizalommal várja a végzett közgazdászokat, s a vállalatok is minden segítséget megadnak továbbfejlődésük biztosításához. Ahhoz, hogy részlegüknek erre a bizalomra, szükség van arra, hogy a diploma megszerzése után tovább fejlesszék közgazdasági műveltségüket.

Széky Ilona

Mi történt a KISZ reformbizottságok javaslatai nyomán?

Korábbi számunkban szót tettünk az ifjúsági reformbizottságok által összegyűjtött javaslatok sorsáról. Sorainkól kikerekedett a kép: nincs minden rendjén az illetékes órák együttlátásában. Azóta többet tudunk. Kiderült, hogy akad tanszék, amely a mai napig sem kapta meg a hozzá címzett javaslatot. A gazdaságtörténet tanszék számára pedig Pach elvtárs csak hosszas utánjárásal tudta megszerezni. A dékánoknak a ektori hivatal elküldte, a tanszékvezetők közül viszont ebben nem kapták meg...

Hová lettek a javaslatok? Fogas kérdés. A választ nem adják rá megadni. Található lehet, de az nem bizonyos.

mezőgazdaság legelhanyagoltabb területének kérdését agrárszakos közgazdászok oktatásánál nem szabad megkurtítani.

Csövölja fejét Vági elvtárs, mikor a belker-szakos hallgatók javaslatát olvasta. Azt, hogy tananyagukból kimaradjon az agrárgazdaságtan. A tanszékvezető ellenvéleményét így indokolja: — A közgazdászok képzéséből

nem maradhatnak ki

a népgazdaság e fontos ágának alapvető közgazdasági ismeretei. Itt jegyezte meg Vági elvtárs. Sajnálatos, hogy agrárszakosok nem találkoznak az ipargazdaságtannal. A belkeresek, amikor javaslatukat megfogalmazták, talán nem gondoltak arra, hogy a mezőgazdaság fejlődése milyen új körülményeket teremt a kereskedő közgazdász számára. Arról nem is beszélve, hogy az egyetem elvégzése után sokan kerülnek a felvásárló szervekhez, SZÖVOSZ-hoz.

1.

A napokban Vági Ferenc elvtárostól, a mezőgazdaság gazdaságtana tanszékének vezetőjétől kértünk információt. Elsőként azt tudtuk meg, hogy az említett tanszék is a „mostoha gyerekek” közé való. Ide sem jutott el korábban a KISZ reformanyaga.

Az általános kari és a belkereskedelmi szakos hallgatók gondolatait érdeklődéssel olvasta Vági elvtárs. A jelek szerint ekkor találkozott velük először. A tanszékvezető elvtárs rögtönzött tájékoztatásából kiderült, hogy e gondolatok közül több teljesen egyezik a tanszék munkatársainak elképzelésével. Kitűnt, hogy a tanszéken fontosnak tartják a tananyagok arányainak és témakörének korszerűsítését. De az anyagi és szervezési nehézségek gyakran kerékkötői munkájuknak.

Néhány szót a javaslatokról:

Jogos óhajuk

az agrárszakos hallgatóknak, hogy a növénytermesztési ismereteiket gyakorlati tapasztalatokkal gyarapítsák. A kertészeti és gyümölcsstermesztési részek bővítésére vonatkozó kérdés szintén jó gondolat. De azzal a javaslattal nem ért egyet Vági elvtárs, hogy a változtatások a legelőgazdálkodás tárgyalásának megrövidítésével járjanak. Két és fél millió katasztrális hold, a

A politikai gazdaságtan tanszék sem kapta meg a KISZ reformbizottság javaslatát, de még a múlt évben megkezdte a tananyag korszerűsítését. Erről tájékoztatott bennünket Gacsályi István elvtárs: az év végi egy konzultáció helyett kettőt szeretnének beiktatni. Ez azonban csak abban az esetben valósítható meg, ha a hallgatóknak elég kérdéskör van.

A tankönyvvel kapcsolatos nehézségek is lassan megoldódnak. A kapitalizmus politikai gazdaságtana első részéből

őszre tankönyv jelenik meg.

Az eredeti jegyzetet megfelelően átdolgozták és az elméleti részekre helyezték a fő hangsúlyt.

A hallgatóknak sok bosszúságot okozott a szocializmus politikai gazdaságtana jegyzet. Sok volt benne az ismétlés, felesleges adathalmaz. Az újonnan megjelenő jegyzetben tartalmilag is jelentős változások történtek, de csökkent az oldalszáma is. A szám- és tényanyagot erősen megnyirbálták

és sokkal jobban kidolgozták az elméleti, például pénzügyi részeket. Az átírástól figyelembe vették az azóta lezajlott tudományos konferenciák, kongresszusok eredményeit. Például a jegyzet negyedik kötetének megjelenéséhez megvárják a decemberi KGST tanácskozásokat. Igyekeztek megszüntetni a jegyzet egyes részei közötti színvonal különbséget, amelyek igen zavaróak voltak tanulás közben.

Mikor lesznek meg az átírt jegyzetek? — kérdeztem Gacsályi elvtársat.

Az első két kötet már jelent, s ez a másodévesek jelenlegi tananyaga. Biztosra vehető, hogy a harmadik-negyedik kötet is időben meglesz. A kötetek oldalszáma körülbelül 150 oldalal csökkent és jelenleg hatszáz oldal körül lesz. Valóban csökken-

tették az egyes anyagrészeleteket. Pl. a tulajdon fejezet a volt hatvan helyett most tizen-nyolc. Sajnos, az egyes kötetek különböző nagyságú nyomdai betűkkel és sortávolsággal készülnek. Így az új jegyzetek egy-egy oldalán 7-8 sorral több van, mint a régin.

A vizgára készülés hangulatában minden hallgató izgatottan érdeklődik vizsgáztatójának személye iránt. A politikai gazdaságtan tanszékére fokozottan áll ez. A hallgatók félnek attól, hogy vizsgajegyüket befolyásolhatja a tanszék egyes munkatársainak eltérő véleménye az egyes tudományos problémákban. Gacsályi elvtárs nevében mindenkit megnyugtathatunk, emiatt egyik hallgató sem kaphat rossz jegyet. Ha: ismeri a kötelező tananyagot, a különböző véleményeknél az egyes álláspontokat, esetleg elfogadhatja az egyik véleményét, s kifejtetheti önálló gondolatait is, ha vannak, de nem kötelező.

Torma -- Mausecz

Orvoslásra vár...

Szerény kívánságok a Makarenko utcában

Most, hogy a tél már beköszöntött és a hőmérséklet mínusz 4-5 fokot mutat (azonkívül a vizsgaidőszak is közeleg), a Makarenko utcai diákotthon lakói mind jobban behűződnek a szobákba, a tanulóokba.

A Gellérthegy védelmet nyújtó fái alatt most nem nagyon lehet tanulni, de sé tálni sem... Mindenki melege vágyik, mely vágy egyes diákok életében csak álom marad. Sokszor álmodunk legalább 18-20 fokos melegről, de a földszinti szobákban az átlagos hőmérséklet csak 13-14 fok között mozog.

A diákotthon vezetősége figyelembe vette kérélmünket és a tartalék plédeket is kiosztotta. Ennek ellenére azért még tovább fázunk és minden este nagy lelki megrázkódtatások közepette húzzuk fel melegítőinket és a jégzoknikat. Az elkészítő az egészben az, hogy a diákotthon tartalékai erősen lecsökkent. A jó állapotban levő plédeket már kiosztották és a tovább didergő diákoknak már nincs miből adniuk.

Vágyainkhoz tartoznak még az élelmiszerszekrények is — és ha minden diáknak lenne

legalább egy egész kicsi fiókja — boldogan helyeznénk el szerény kis táplálékunkat. A szobák higiénáját javítaná, ha nem az asztalok és a szekrények tetején kellene tárolni az élelmiszereket, hiszen így is kevés a férőhely és 45 fővel többen vagyunk a megengedett létszámnál.

A legszebb álmunk és vágyunk talán a meleg víz volna. Ha egészen egyszerű matematikai műveleteket végzünk, siralmas kép tárul elénk. Az első emeleti mosdóban mindössze 2 zuhany működik, és ha kiszámítjuk, hogy egy diákra 0,05 óra fürdési idő jut, bizony nagyon elszomorodunk. Néha kénytelenek vagyunk egy zuhany alatt 5-6-an álldogálni és a zsúfoltság miatt rendszerint inkább átadjuk „helyünket” a sorban álló következőeknek. Vágyainkat és álmainkat szinte fel sem tudjuk sorolni, csak a legelembibeket említhetjük, melyek teljesülésére feltétlenül szükségünk volna. Megvalósulatlan elképzeléseink mellett azért vannak megvalósultak is.

A lányok munkáját könnyíti meg a mosógép és a centrifuga, tanulásunkat teszi kényelmesebbé a társalgóban berendezett tanuló, ahová új asztalokat és kényelmes bőrhuzatú székeket kaptunk. A neonfény megjelenése is arról tanúskodik, hogy diákotthonunk már kezd átalakulni és ha az eddig megvalósulatlan álmaink is valóra válnak, megérjük, hogy a többi feltételt is teljesítve elnyerjük a kollégiumi címet.

Weisbach Mária

Egyetemünk orvosa,

dr. Pényes Gyula

főorvos „Mindennapi bőrpolítás” címmel előadást tartott a szakszervezeti nőbizottság felkérésére egyetemünk nődolgozóinak és hallgatóinak.

Téli esték — hasznos mulatságok

Lassan beköszöntenek a hosszú téli esték és az unalmas kollokviumok. Sok hallgatónk nem tudja ilyenkor, mihez kezdjen. Ezeket próbál most segíteni szerkesztőségünk, amikor egy érdekes és hasznos játékra tanítja meg olvasóit: a versírásra.

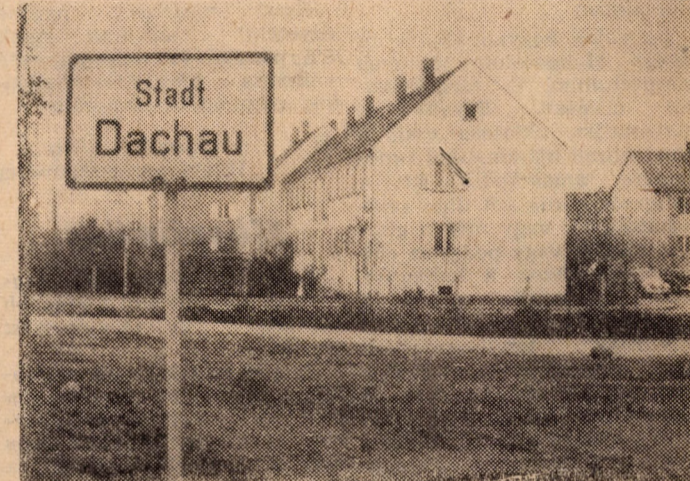
Hogy valaki nagy költő lehessen, annak van néhány elengedhetetlen feltétele.

Először is be kell szerezniünk papírt, melynek nagysága a költemény terjedelme szerint három féle lehet: nagy, közepes és kicsi. (Kezdő költők azonban jó, ha mindjárt nagyra kezdik.) Feltétlenül szükséges még egy toll is, bár az ügyesebbek rögtön márványba vésnek

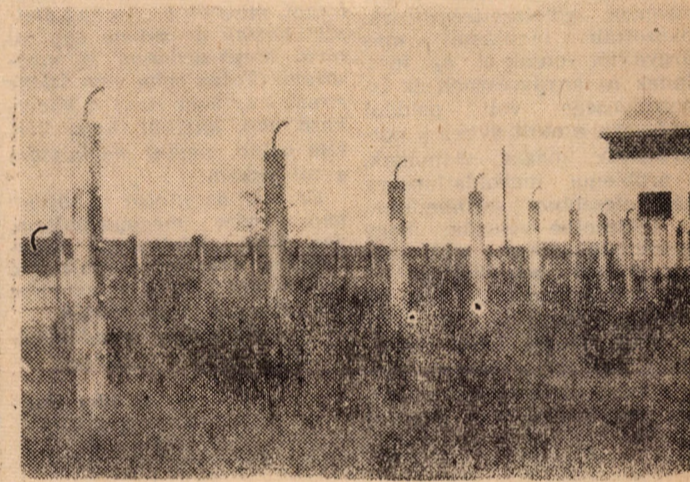
A müncheni fő pályaudvar

hatalmas modern épülete jól jelképezi a nyugatnémet gazdasági konjunktúrát. De ha itt vonatra ülünk, 15 perc...

... és megérkezik az utas ismerté meg a világ. Itt léte-Dachauba. E kis város nevét sült a hitleri Németország közel harminc évvel ezelőtt első koncentrációs tábora.

... A tábor is ugyanúgy áll, mint 1944-ben. Ha fel is verte a gaz, áll még a körbefutó kettős kerítés, az oszlopok az egykori villanyárammal feltöltött huzalokkal és tíz lépéssel mögötte a betonfal. Allnak az egykori géppuskaállással erősített őrtornyok is.

... És áll a koncentrációs tábor 32 barakképülete, amely ma lakótelepül szolgál több mint ezer ember számára. (Berend T. Iván felvételei.)

Bemutatjuk:

a III. évfolyam általános kart

Nem tartozik sem a jól, sem a rosszul működő alapszervezetekhez. Munkájuk megfelel az egyetemi munka általános színvonalának. Hogy mégis róla írunk, az azért van, mert szeretnénk tudni, milyen problémák vannak, hogyan élnek azok a közösségek, amelyek már nem küszködnek a kezdeti nehézségekkel. Horváth Feri, az alapszervezeti titkár rendszerre, az ISZM keretében mondta el mindazt, ami rájuk vonatkozik.

„Vegyük először a tanulmányi munkát. Alapszervezeti átlag 3,47, ami jóval az egyetemátlag alatt van. Tehát rossz. Ennek több oka van. Nagyon nehéz vizsgaidőszak volt, nem elég, hogy sok anyag összefutott, még nyári vizsgaidőszak is volt, ami tudvalevőleg jóval nehezebb. Figyelemre méltó a tanári, az általános és a tervmatematika szak 3,9 körüli átlaga. Persze ez önmagában kevés három olyan pénzügyes átlag mellett, amely nem üti meg a 3,3-et. A pénzügyesek távolról sem olyan szorgalmasak, mint a többi szak hallgatói, akik példamutó, lelkiismeretes munkát végeznek. A javulás érdekében a három pénzügyes átlagot szeretnénk megjavítani. Ez jelentősen megemelné a kari átlagot.

A csoportvezetők és az egész kollektíva foglalkozik a gyenge eredményt elért hallgatókkal. Hamar elvállik, milyen eredményes volt a munkánk. Örvendetes jelenség a nyelvtanulási fellendülése. So-

kan helytelenítik, hogy a fakultatív nyelvtanítás az orosz jegyhez van kötve. Van nek — merőben egyéni beállítottsággal — olyan emberek, akik lehet, hogy egyik-másik nyelvből sokkal jobbat tudnának produkálni.

Hasonló a helyzet a politikai munkában is. Van nek pozitívumok és hibák. Érdekes tendencia a politikai órák színvonalának esése, amellyel, hogy az általános politikai érdeklődés, politikai fejlettség nőtt. A színvonal-esés oka részben, hogy ki-egyenlítődt az indulásbeli különbség, aminek alapján volt olyan hatása a politikai óráknak, hogy az az öt-hat ember — aki nem olvasta az újságot — megfelelően tájékozódott az eseményekről. Ma mindenki rendszeresen olvas újságot. Ezért nem tudni egymásnak különösebben újat mondani. A vezetőség véleménye szerint a javulást a foglalkozások szakmaibbá és elméletibbé tétele adja. Olyan értelemben, hogy az egyes politikai kérdések kapcsán mélyebben elemezzék a kérdés gazdasági és elméleti vonatkozásait. Helyes lenne az, ha a politikai órák előkészítői is hasonló módon vetnék fel a kérdéseket. Természetesen alapvető az ifjú agitátorok jobb felkészülése.

Ennek az évnek a legnagyobb eredménye a szakmai olvasómozgalom. Ez valóban olyan forma, amiben mindenki szívesen, tevékenyen vesz részt. A III. évfolyamos általános kar zöme részt vesz szakmai olvasómozgalomban. A kisebb rész pedig a TDK-

ban. A témák kiválasztása megtörtént, ez egy kicsit elhúzódott. A feladat a jövő felév elején megkezdni a témák kidolgozását. Azokon a szakokon, amelyekben az adott objektív helyzet miatt a szakmai olvasómozgalom nem nyer az előbbihez hasonló jelentőséget, ott ezt szakmai vonatkozású, politikai olvasómozgalom pótolja. (Például: tervmatematika szak.)

A kritikus, önkritikus szellem nem túl erős, de az jó, hogy minden csoportban van egy-két olyan ember, akinek megfelelő alapja van arra, hogy kritizáljon és azt meg is teszi. A kultúra és sport nagy kérdése a munkánknak. Igaz, hogy növekedett az érdeklődés a könyv, színház, mozi és főleg a komoly zene iránt, ennek következményeként többet olvasnak, gyakran járnak színházba, moziba, hangversenyre. Hogy mi ebben a KISZ-nek a szerepe? Talán az, hogy ugyanezt csinálják közösen is. Az a feladat, hogy a közösen megnézett darabokról tartott ankétokat általánossá tegyék.

A csoportbuli kiment a divatból. De az egyetemi rendezvényeket egyre többen látogatják. Az alapszervezeti sportmunka haladik, mint a többi alapszervezetekben általában. Egyedül néhány kilianos végez sportmunkát, az aktív sportolókön kívül.

Körülbelül ezt tudom elmondani, nagy vonalakban jellemezve az alapszervezet munkáját.

Bartha Ferenc

